Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 251 242 van 19 maart 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat F. HASOYAN**
Luikersteenweg 289/gelijkvloers
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 augustus 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 248 804 van 8 februari 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin de debatten worden heropend op 18 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken, A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor verzoekster en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaten D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 februari 2020 diende verzoekster, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, voor zichzelf en voor haar biologische kinderen, een verblijfsaanvraag in. Voor de dochters B.V. en B.A., van Nederlandse nationaliteit, betrof dit een verklaring van inschrijving (bijlage 19) op grond van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) als beschikkers van voldoende bestaansmiddelen.

In functie van zijn Nederlandse zus B.V., werd door verzoekster voor haar jongste kind B.D. ook een aanvraag ingediend als ander familielid van een burger van de Europese Unie op grond van artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet.

In functie van de Nederlandse dochter, diende verzoekster voor zichzelf een aanvraag in als familielid van een burger van de Europese Unie.

Op 7 augustus 2020 nam de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden voor de Nederlandse dochters B.V. en B.A. wegens onder meer het feit dat verzoekster, die de bestaansmiddelen verstrekt voor haar minderjarige kinderen, geen toereikende bestaansmiddelen kan aantonen die minstens ter waarde zijn van het leefloon voor een persoon met gezinslast (bijlage 20). Tegen deze beslissingen diende verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend onder de rolnummers RvV 251 927 (aangaande dochter B.V.) en 251 929 (aangaande dochter B.A.). Bij arresten nrs 248 802 en 248 801 van 8 februari 2021 verwierp de Raad beide beroepen.

Eveneens op 7 augustus 2020 nam de gemachtigde wat betreft de aanvraag voor het jongste kind B.D. de beslissing geen gevolg te geven aan de verblijfsaanvraag. Tegen deze beslissing diende verzoekster een beroep in bij de Raad. Bij arrest nr. 248 803 van 8 februari 2021 werd dit beroep verworpen.

Eveneens op 7 augustus 2020 nam de gemachtigde ten aanzien van verzoekster ook zelf de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 12.02.2020 werd ingediend door:
Naam: S.
Voorna(a)m(en): L.
Nationaliteit: Armenië
Geboortedatum: […]1977
Geboorteplaats: E.
Identificatienummer in het Rijksregister: […]
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: […] SINT-NIKLAAS

om de volgende reden geweigerd:

X De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie

Betrokkene vroeg verblijfsrecht aan als familielid van een burger van de Unie nl. in functie van de Nederlandse minderjarige, B. A.

Ter staving van deze aanvraag werd een geboorteakte voorgelegd, alsook een erkenningsakte en een DNA-test. De oorspronkelijke geboorteakte van 16.06.2008 stelt dat het kind A., G. heet. Enkel de moederlijke afstamming staat op de geboorteakte, de moeder draagt de naam G., S. Op 17.06.2018 werd het kind vervolgens erkend door ene B., S. geboren op […]1965.
Bijkomend werd het resultaat van een DNA-test voorgelegd waaruit blijkt dat de persoon met de naam: L. S. de moeder blijkt van het kind. Er steekt ook een verslag in het dossier van de Nederlandse migratiedienst IND waaruit blijkt dat mevrouw samen met de immigratiedienst in de Armeense ambassade is langs geweest om een Laissez-Passez te bekomen. Overeenkomstig de bevindingen van de ambassade zou mevrouw, die zich op de ambassade heeft aangeboden L. S. betreffen.

Overeenkomstig art. 44 an het KB van 8.10.1981 kunnen familieleden van een burger van de Unie, die zelf geen burger van de Unie zijn, enkel genieten van de bepalingen van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed- of aanverwantschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie ze zich voegen. Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of

aanverwantschap NIET kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16.07.2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband orden voorgelegd.

In casu is er een geboorteakte voorhanden. Zij lijkt echter niet de juiste gegevens te bevatten. Wij kunnen deze geboorteakte niet naast ons neer leggen in het licht van de resultaten van de DNA-analyse. Het zijn immers enkel de wettelijke ouders die aanspraak kunnen maken op verblijfsrecht in functie van een kind, niet de biologische.
De geboorteakte dient te worden aangepast. Dit is in België de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg. Ongetwijfeld bestaat er in Nederland een soortgelijke mogelijkheid om een akte te laten rechtzetten. Het is de rechtbank die zal moeten beslissen of de rechtzetting gerechtvaardigd is. Pas nadien kan betrokkene het verblijfsrecht claimen als familielid van een burger van de Unie. Aan de hand van de tot op heden voorgelegde geboorteakte kan immers niet worden gesteld dat de verwantschap is bewezen. De DNA-analyse kan niet in overweging worden genomen, net omdat er een geldige geboorteakte voorhanden is."

Bij arrest nr. 248 804 van 8 februari 2021 heeft de Raad de debatten heropend.

2. Over de rechtspleging

Ter zitting legt de raadsvrouw van verzoekster nieuwe stukken voor aangaande de inkomsten van verzoekster. Het betreft een loonfiche van augustus 2020, september 2020, oktober 2020, december 2020, januari 2021 en februari 2021, waaruit een gemiddeld maandinkomen blijkt van 1211,53 euro. De Raad wijst evenwel op zijn ex tunc bevoegdheid in het annulatiecontentieux, waardoor hij zich dient te plaatsen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing. De raadsvrouw van verzoekster betwist niet dat deze stukken niet voorlagen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, ze dateren bovendien van na de bestreden beslissing, bijgevolg kan de Raad deze stukken niet in zijn beraad betrekken.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037) en moet de verzoeker het bestaan van een belang aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Zoals supra onder 1 reeds vermeld, heeft verzoekster een aanvraag voor een verblijfskaart ingediend als familielid van een burger van de Europese unie, in functie van haar Nederlandse minderjarige biologische dochter. De Nederlandse (minderjarige) dochters hadden immers een verklaring van inschrijving (bijlage 19) gedaan op grond van artikel 40, § 4, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet als beschikkers van voldoende bestaansmiddelen.

Echter de gemachtigde heeft op 7 augustus 2020 het verblijf voor meer dan drie maanden van de Nederlandse dochters geweigerd, onder meer omdat de bestaansmiddelen, verschaft door verzoekster, niet toereikend zijn omdat ze niet ter waarde waren van het leefloon voor een persoon met gezinslast zodat aan de bestaansmiddelenvoorwaarde van artikel 40, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet niet is voldaan. De Raad verwierp het beroep dat verzoekster voor haar dochters tegen deze beslissingen heeft ingediend bij de arresten nrs 248 801 en 248 802 van 8 februari 2021.

Bijgevolg kan de Raad enkel vaststellen dat de referentiepersoon in functie van wie verzoekster een verblijfsrecht tracht te bekomen, zelf niet beschikt over een verblijfsrecht als unieburger in het Rijk dat het recht op een afgeleid verblijfsrecht zou kunnen openen in het kader van gezinshereniging met een unieburger, zodat ook het afgeleid verblijfsrecht voor verzoekster niet mogelijk is. Dit gegeven staat los

van de vraag of in casu een positieve DNA-test volstaat als bewijs van de bloedverwantschap tussen verzoekster en de referentiepersoon, nu een geboorteakte voorligt met gegevens die strijden met de DNA-test.

De Raad stelt dan ook het actueel belang van verzoekster in vraag bij het huidig beroep.

Dit element werd ter zitting aan de partijen voorgelegd, de raadsvrouw van verzoekster stelt zich naar de wijsheid te gedragen. Ze wijst er eveneens op dat een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart voor de kinderen werd ingediend. Waar de raadsvrouw van verzoekster zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad, houdt dit geen concrete toelichting in van dit belang, hiermee geeft verzoekster geen blijk van het vereiste belang voor de vernietiging van de bestreden beslissing zodat het actueel belang niet is aangetoond (RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Waar de raadsvrouw erop wijst dat voor de kinderen een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart is ingediend, doet dit geen afbreuk aan de supra uiteengezette redenering dat vooralsnog geen verblijfsrecht van de Nederlandse kinderen blijkt, zodat verzoekster evenmin op een eventueel afgeleid verblijfsrecht kan aanspraak maken. Het staat verzoekster vrij een nieuwe aanvraag in te dienen, als blijkt dat ze op dienstige wijze kan verwijzen naar een referentiepersoon met verblijfsrecht.

Verweerder stelt ter zitting dat verzoekster inderdaad geen belang heeft bij huidig beroep.

Verzoekster toont geen actueel belang aan bij het beroep, zodat dit onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
M. DENYS	A. MAES